

РЕШЕНИЕ

№ 5184

гр. София, 01.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 08.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9873** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалба на В. М. Т., ЕГН [ЕГН] срещу отказа на Министъра на електронното управление, обективиран в Уведомление с Рег. № М.-9378 от 15.09.2022 г. във връзка с подадено заявление на жалбоподателката с рег. № М.-8564/30.08.2022 г., подадено на основание § 7 от ПЗР на Закона за държавния служител /ЗДСл/ за заемане на предишната си длъжност. Моли за отмяна на отказа и връщане на преписката на Министъра на електронното управление за произнасяне със задължителни указания за тълкуването и спазването на закона.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. И. Б., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноси по делото.

Ответникът – министърът на Електронното управление в съдебно заседание, редовно призован, се явява и представлява от гл. юриск. С. Г.. Постъпили са писмени бележки за неоснователност на жалбата и искане за присъждане на направените по делото разноси.

За да се произнесе по настоящото производство съдът съобрази следното:

От представените доказателства и изложените доводи се установява следната фактическа обстановка:

Със заповед на Председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ № ЧР-Н-729 от 12.07.2021 г. е прекратено служебното правоотношение на В. М. Т. на основание чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДС, във връзка с § 7, ал. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на същия закон. Съгласно цитираната заповед, след

прекръпяване на пълномощията ѝ в Агенция по вписванията, се запазва правото ѝ да заема длъжността – началник на отдел “Подготовка и провеждане на обществени поръчки“ в Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ);

Със заявление рег. № ДАЕУ – 15881 от 30.09.2021 г. В. М. Т. е уведомила Председателя на ДАЕУ, че със заповед № ЦР-01-842 от 28.09.2021 г. трудовото ѝ правоотношение с Агенция по вписванията е прекратено, тъй като от същата дата със заповед № КВ – 655/28.09.2021 г. на министър - председателя С. Я. е назначена за заместник областен управител на област С..

Със заповед № КВ – 766/26.08.2022 г. на министър - председателя Гълъб Д. В. М. Т. е освободена от длъжността заместник областен управител на област С., като предвид това обстоятелство със заявление от 30.08.2022 г. същата е поискала от министъра на електронното управление да бъде назначена на предишната заемана от нея длъжност.

Министърът на електронното управление изпраща на В. М. Т. Уведомление с Рег. № М.-9378 от 15.09.2022 г. с което отказва на жалбоподателката възстановяване на статута и служебното и правоотношение в Министерство на електронно управление във връзка с подадено заявление на жалбоподателката с рег. № М.-8564/30.08.2022 г., подадено на основание § 7 от ПЗР на Закона за държавния служител /ЗДСл/ за заемане на предишната си длъжност.

По делото са представени: Уведомление с Рег. № М.-9378 от 15.09.2022 г. от Министъра на електронното управление до В. М. Т.; Заявление с рег. № М.-8564 от 30.08.2022 г. от В. М. Т. до Министъра на електронното управление; Заповед № ЧР -Н-729 от 12.07.2021 г. за прекръпяване на служебното правоотношение на В. М. Т. на основание чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДС, във връзка с § 7, ал. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на същия закон; Заявление с рег. № ДАЕУ – 15881 от 30.09.2021 г. от В. М. Т. до Председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ /ДАЕУ/; Заповед № ЦР-01-842 от 28.09.2021 г. на изпълнителния директор на Агенция по вписванията; Заповед № КВ – 655/28.09.2021 г. на министър-председателя С. Я.; Заповед № КВ – 766/26.08.2022 г. на министър-председателя Гълъб Д.; Решение на Министерски съвет № 97 от 25.02.2022 г.; Доказателство за представителна власт на адвокат, Длъжностно разписание на Министерство на електронното управление към 30.08.2022 г.; Заключителен отчет с рег. № 428 от 29.07.2022 г. на ликвидационната комисия за уреждане на правоотношенията във връзка със закриването на ДАЕУ, представлявана от А. П. – главен секретар на Министерството на електронното управление и председател на ликвидационната комисия за извършване на ликвидацията на ДАЕУ, утвърден от министъра на електронното управление Б. Б.; Декларация от В. М. Т. за получаване на служебна книжка, съхранявана в ДАЕУ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество. Подадена е от активно процесуално – легитимирано лице – заявител за прилагане на правилата по §7 от ПЗР от ЗДСл и в срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, доколкото Уведомление с Рег. № М.-9378/15.09.2022 г. е получено от жалбоподателката на 06.10.2022 г., а жалбата е подадена на 19.10.2022 година.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на § 7, ал. 1 ПЗР на ЗДСл, държавен служител, който бъде

назначен за орган по чл. 19, ал. 4 от Закона за администрацията, има право след прекратяване на пълномощията му да заеме предишната си длъжност. В случаите, когато тази длъжност е закрита, на лицето се предлага друга равностойна длъжност по служебно правоотношение в същата администрация. Разпоредбата е със задължителен характер и следва да бъде тълкувана в смисъл, че държавните служители, които заемат посочените длъжности, имат право да бъдат възстановени на същите след изтичането на мандата или срока на изпълнението на длъжността по чл. 19, ал. 4 от ЗА, т.е. нормативно им е гарантирано правото да бъдат възстановени на тази или друга равностойна длъжност. В този смисъл е даденото тълкуване от ВАС в решение № 9905/16.07.10 г. по адм. дело № 16630/2009 г. Разпоредбата на § 7 от ПЗР на ЗДСл следва да бъде тълкувана само в смисъл, че с нея се гарантира правото на лицето, заемало длъжност по чл. 19, ал. 4, т. 4 от ЗА, да поиска да бъде възстановено на упражняваната от него държавна служба до започване на изпълнението на задълженията като орган на изпълнителната власт по смисъла на чл. 19, ал. 4 ЗА.

В случая от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателката В. М. Т. е изпълнявала длъжността началник на отдел „Подготовка и провеждане на обществени поръчки“ в ДАЕУ до 12.07.2021 г., когато със заповед на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ № ЧР -Н-729 от 12.07.2021 г. е прекратено служебното ѝ правоотношение на основание чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДС, във връзка с § 7, ал. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на същия закон. Съгласно цитираната заповед, след прекратяване на пълномощията ѝ в Агенция по вписванията, се запазва правото ѝ да заема длъжността – началник на отдел „Подготовка и провеждане на обществени поръчки“ в Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ).

Със заявление рег. № ДАЕУ – 15881 от 30.09.2021 г. В. М. Т. е уведомила председателя на ДАЕУ, че със Заповед № ЦР-01-842 от 28.09.2021 г. трудовото ѝ правоотношение с Агенция по вписванията е прекратено, тъй като от същата дата със Заповед № КВ – 655/28.09.2021 г. на министър - председателя С. Я. е назначена за заместник -областен управител на област С..

Със Заповед № КВ – 766/26.08.2022 г. на министър - председателя Гълъб Д. В. М. Т. е освободена от длъжността заместник- областен управител на област С., като предвид това обстоятелство със Заявление от 30.08.2022 г. същата е поискала от министъра на електронното управление да бъде назначена на предишната заемана от нея длъжност.

С разпоредбата на ал. 1 от § 11 от Закона за изменение и допълнение на Закона за електронното управление (ДВ. бр. 15 от 22.02.2022 г.) Държавната агенция „Електронно управление“ към Министерския съвет е закрита.

Съгласно разпоредбата на § 5 от ПМС № 89 от 19.05.2022 г. (ДВ. бр. 38 от 20.05.2022 г. - Служебните и трудовите правоотношения на служителите в Държавна агенция „Електронно управление“, чиито функции преминават към Министерството на електронното управление и към Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“, се уреждат съгласно чл. 87а от Закона за държавния служител и чл. 123 от Кодекса на труда.

В тази връзка от жалбоподателката е направено доказателствено искане по делото от ответника да бъдат представени всички актове на председателя на Л. комисия, свързани с изпълнение на функциите му по чл. 6, буква „е“ от Решение на Министерски съвет № 97 от 25.02.2022 година.

От страна на ответника по делото е представено заявление от 26.05.2023 г., с което е заявено, че няма акт на председателя на Л. комисия за закриване, на която и да е длъжност в ДАЕУ.

От страна на ответника по делото е представено и Удостоверение от М., от което е видно, че в министерството няма актове на председателя на Л. комисия, относими към лицето В. М. Т.. В противоречие с това твърдение на ответника, жалбоподателката представя и по делото като доказателство е приет Заключителен отчет с рег. № 428 от 29.07.2022 г. на ликвидационната комисия за уреждане на правоотношенията във връзка със закриването на ДАЕУ, представлявана от А. П. – главен секретар на Министерството на електронното управление и председател на ликвидационната комисия за извършване на ликвидацията на ДАЕ. На стр. 6, т. 7 от доказателството е отразено, че са били изготвени, съгласувани, подписани и връчени заповеди във връзка с уреждане на служебните и трудовите правоотношения на служители на закритата ДАЕУ.

В цитираното Удостоверение от М. е видно, че не е налице преобразуване на служебното правоотношение по чл. 87а от ЗДСл за лицето В. М. Т..

След като длъжността на В. М. Т. е престанала да съществува след закриването на ДАЕУ, е следвало административният орган да спази разпоредбата на изр. второ от § 7, ал. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗДС, а именно - „В случаите, когато тази длъжност е закрыта, на лицето се предлага друга равностойна длъжност по служебно правоотношение в същата администрация.“ С всички други служители на закритата ДАЕУ е извършено уреждане на служебните и трудовите правоотношения (аргумент от Заключителен отчет с рег. № 428 от 29.07.2022 г.), с изключение на правоотношението с жалбоподателката.

В оспорвания от жалбоподателката отказ административният орган неправилно е извел заключение относно искането на жалбоподателка, че „при хипотезата в която в указания от закона момент правото не е упражнено, при изменение на фактическата и правна обстановка, същото се преклудира“.

От административния орган не е взето предвид обстоятелството, че със заявление рег. № ДАЕУ – 15881 от 30.09.2021 г. жалбоподателката е уведомила председателя на ДАЕУ, че трудовото й правоотношение с Агенция по вписванията е прекратено със Заповед № ЦР-01-842 от 28.09.2021 г., тъй като от същата дата е назначена за Заместник -областен управител на област С. със Заповед № КВ – 655/28.09.2021 г. на министър - председателя С. Я..

Неправилно е твърдението на ответника, че това заявление няма никаква правна стойност. По делото не са представени доказателства за наличието на каквото и да било произнасяне от страна на председателя на ДАЕУ по това заявление, вкл. да бъде изменена заповедта на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ № ЧР -Н-729 от 12.07.2021 година. Не е налице и изрично уведомление от председателя на ДАЕУ, отправено до жалбоподателката, с което тя да е била изрично уведомена от него, че от страна на административния орган след получаване на нейното уведомление е прието, че В. М. Т. е загубила възможността за назначаване на предишната й длъжност в ДАЕУ, предвид назначаването й за заместник областен управител на област С. със Заповед № КВ – 655/28.09.2021 г. на министър - председателя С. Я..

Изпълняваните от жалбоподателката длъжности „заместник-изпълнителен директор на Агенция по вписванията” и „заместник – областен управител на област С.“,

попадат в приложното поле на чл. 19, ал. 3, т. 1 и чл. 19, ал. 4, т. 3 от Закона за администрацията.

Длъжността „заместник - областен управител” представлява заместник на едноличен орган на изпълнителната власт по смисъла на чл. 19, ал. 3, т. 1 и чл. 29, ал. 1 и ал. 2 от ЗА, поради което изложените от ответника доводи, че тази длъжност не попада в изброения кръг от лица, които могат да се позоват на разпоредбата на § 7 от ПЗР на ЗДСл са неоснователни.

Предвид гореизложеното са налице законовите предпоставки на нормата на § 7 от ПЗР на ЗДСл и заявлението на В. М. Т. е следвало да бъде удовлетворено, като на лицето е следвало да се предложи друга равностойна длъжност по служебно правоотношение в Министерството на електронното управление.

Предвид изхода на делото, на жалбоподателката, на осн. чл. 143 ал. 1 от АПК се дължат разноски по делото, съгласно представения Списък по чл. 80 от ГПК в размер на 1 000 (хиляда) лева. Размерът на заплатеното от жалбоподателката адвокатско възнаграждение е в минимума, съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 21^{-ви} състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. М. Т. отказ на министъра на Електронното управление за заемане на предишната ѝ длъжност по заявление, вх. рег. № М.-8564/30.08.2022 г., подадено на основание § 7 от ПЗР на Закона за държавния служител.

ВРЪЩА преписката на Министъра на Електронното управление за произнасяне, съобразно дадените указания за тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Министерство на електронното управление да заплати на В. М. Т. ЕГН [ЕГН], с адрес: 1404, [населено място], [улица], ет.2, ап. 2, разноски по делото в размер на 1 000 (хиляда) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: